

В първия кръг премериха сили осем отбора от по четирима състезатели. Два от тях представиха ВТУ (с капитани Михаела Михайлова и Карина Катинова). Второто място заслужено спечели отборът на Михаела. В индивидуалното състезание взеха участие 27 студенти (8 от ВТУ). С най-добър резултат на писмената част се откриха седем, двама от които са Елица Топалова и Калоян Георгиев. Най-малко грешки допусна Елица, но след изключително оспорваното състезание на устната част ѝ беше отредено второто място. На олимпиадата и в двата кръга първото място заеха студентите от ПУ, а третото място спечели Софийският университет.

Специална награда за най-много и най-интересни въпроси към участниците в импровизираното финално блицинтървю получи Кристина Младенова. На всички бяха връчени сертификати за участие, а на най-добре представилите се – грамоти и книги.

Силвия Коева, Цаня Петкова

Кръгла маса „*Quo vadis, Philologia?*“

Round Table „*Quo vadis, Philologia?*“

В рамките на Годишната международна научна конференция на Филологическия факултет на ВТУ „Езици, култури, комуникации“ на 3 юни 2016 г. бе инициирана среща на ръководствата и на преподаватели от петте „класически“ държавни университета, в които филологическото образование има десетилетни академични традиции. Потребността от **разговор за добри практики, за предизвикателства и съвременни решения в образователните и научните проекти на филологията** отдавна вече се възприемаше като належаща. Срещата е първа по рода си и домакинството на Филологическия факултет на ВТУ беше чест за организаторите. Тя е продължение на задочно обединение на същите факултети под общо становище от 14 март т.г. по повод постановление на МС (по предло-

жение на МОН) за обособяване на приоритетни и неприоритетни специалности, които ще диференцират политиката на държавата във висшето образование.

В кръглата маса, наред с Филологическия факултет на Велико-търновския университет, се включиха представители на Факултета по славянски филологии на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, от Филологическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“, от Филологическия факултет на Юго-западния университет „Неофит Рилски“ (Благоевград), от Факултета по хуманитарни науки на Шуменския университет „Епископ Константин Преславски“. Активни участници бяха също бизнес партньори – потребители на кадри с чужди езици от аутсорсинговия сектор, както и потребители на кадри, работещи по международни и европейски проекти за машинен превод; представители на средните училища – потребители на кадри в образователната система на държавата; медии; представители на неправителствения сектор – млади хора, завършили филологическо образование във ВТУ, работили в чужбина, вкл. в Европейския парламент и завърнали се в България; участници от чужбина в международната научна конференция на Филологическия факултет „Езици, култури, комуникации“ – със споделен опит за провежданите политики спрямо висшето филологическо образование и системите за оценка на научноизследователската работа в областта на хуманитаристиката.

Основните акценти, около които се състоя близо 3-часовата дискуссия, бяха:

- 1) Филологическото образование днес: обучение и реализация;
- 2) Система за оценка на качеството на образованието и показатели за оценка на филологическите научни изследвания;
- 3) Нормативни документи и реформи във висшето образование с пряко отношение към филологическото образование.

Кръглата маса беше иницизирана с убеждението, че филологическото образование и филологическата наука имат важна обществена мисия, която остава недооценена в съвременността. Обстоятелството, че икономическият ефект в духовната сфера и в хуманитарните науки не е директен, бърз, видим и материален – както в про-

фесионални направления, свързани с природните, техническите, медицинските и други научно-приложни направления не означава, че той не съществува. Хуманитаристиката е в основата на цивилизационното развитие: тя формира важни познания и необходими умения на съвременни специалисти в един широк периметър, включително и подготовката за т.нар. професии на бъдещето.

В разговора се поставиха редица тревожни въпроси – както към филологическата общност, така и към политиците с идеята за категорично противодействие на застрашително нарастващия образователен нихилизъм в страната.

По време на дебата бе дискутирано недостатъчното отразяване в публичното пространство на възможностите за качествено образование в българските държавни университети. Изрази се недоумение защо публични личности и обществени медии „рекламират“ чужди университети и борси на „световното“ образование; защо се гледа безучастно как изтичат собствени инвестиции в лицето на завършили гимназисти с финансирано от държавата образование; че най-голямата гордост за „елитни“ средни училища е статистиката за заминали „навън“ възпитаници.

Правото на избор и на свободно движение са постижения на съвременния демократичен свят, които не се оспорват. Но когато държавата инвестира в бъдещето на нацията чрез образование, е нужна липсващата статистика за българските младежи, завършили образование в чужди университети и (не)завърнали се след това – както няма данни и за незавършилите образованието си в чужбина младежи. Същевременно държавата ни е партньор по европейската програма за студентска и преподавателска мобилност *Еразъм+*, която предоставя на студентите от български висши училища финансови възможности и условия да учат за определен срок в европейски университети. Сравненията с други държави показват, че изтичането на образовани български граждани придобива размери, които застрашават националната сигурност в няколко важни сегмента и е функция на пазара на труда и на ограничените възможности за професионална реализация на младите хора в България.

Категорично представителите на филологическите факултети се противопоставиха на общите внушения, че висшето образование

в България е с по-ниско качество от това в чужбина и че днес филологическото образование съществува само заради традиционна инерция. За филологическите и сродните им специалности няма основания за подобна генерална констатация. Същевременно от страна на държавата не бяха припознати като приоритетни филологически специалности, които подготвят учители за предметното обучение по български и по чужди езици от 5. до 12. клас. Без отговорности за реципрочитет остава изучаването на езици на държави, в чиито университети се изучават български език и култура по силата на междудържавни спогодби за научен и образователен обмен.

Поставиха се акценти върху незадоволителната диалогичност между академичните общности и политиките при вземане на политически решения за висшето образование и конкретно – за хуманитаристиката, която навсякъде има общи, универсални, но и специфични национални и културологични характеристики. Ще се настоява да се създадат условия за диалог между държавните институции и факултети и катедри от „класическите“ държавни университети, които в продължение на десетилетия са изграждали устойчиво и постъпателно научните основи на българското филологическо образование, които имат ключова роля за българското хуманитарно знание, както и заслуги за позициите на българистичното образование и изследванията по българистика по света.

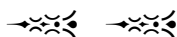
Сред експертите филолози от висшите училища има консенсус и за бъдещето на филологическото образование като единство от традиции и иновации, за необходимостта от осъвременяване на концепции и учебно съдържание. Изтъкна се необходимостта от адекватни за направлението инструменти за оценка на качеството на научните изследвания и отразяването им в рейтинговата система чрез създаване на национална референтна листа за специализирани научни издания, отнасящи се до националния/ официалния език, националната литература, култура, история – в духа на политиките и практиките в ЕС.

От страна на потребителите на кадри и неправителствения сектор бяха направени ценни предложения във връзка с обучението във филологическите специалности и с професионалната реализация на абсолвентите в т.нар. професии на бъдещето, където компетенциите по няколко езика са важна предпоставка. Беше изразена готов-

ност за съвместна работа по концепции на учебни планове, по програми за стажове и практики с цел усъвършенстване на комуникативните умения по чужди езици.

Кръглата маса завърши с предложение да се изработи общо становище/меморандум с адресати Министерството на образованието и науката, Комисия по образование и наука към Народното събрание, други държавни институции; да стане достояние на медии и социални мрежи.

Ценка Иванова

Международна научна конференция „Езици, култури, комуникации“

International Interdisciplinary Conference on “Languages, Cultures and Communications”

Ново начало и заявка за перспективна традиция е проведената на 3 и 4 юни 2016 г. във Великотърновския университет международна научна конференция под надслов *Езици, култури, комуникации*, организирана от Филологическия факултет на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“. Намеренията на организаторите са тя да стане първата проява на една традиционна инициатива, даваща възможност на учени от страната и чужбина да се запознаят с най-новите постижения на колегите си и да представят своите изследователски търсения пред компетентна и готова за ползотворни дискусии аудитория.

Конференцията бе тържествено открита от декана на Филологически факултет на ВТУ проф. д-р Ценка Иванова, която изрази задоволството си от факта, че колеги от университети и други академични институции от страната и чужбина ще споделят в рамките на два дни своите професионални интереси и ще съпреживеят обмяна на нови идеи, мисли и проекти. Във форума взеха участие над сто представители от осем държави на три континента, като участията